

Страна в главното производство

POLBUD — WYKONAWSTWO sp. z o.o., в ликвидация

Диспозитив

- 1) Членове 49 и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че свободата на установяване се прилага за прехвърлянето на седалището по устав на учредено съгласно правото на една държава членка дружество към територията на друга държава членка с цел преобразуването му в съответствие с изискванията на законодателството на тази друга държава членка в дружество под действието на нейното право без преместване на действителното му седалище.
- 2) Членове 49 и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която за прехвърлянето на седалището по устав на учредено съгласно правото на една държава членка дружество към територията на друга държава членка с цел преобразуването му в съответствие с изискванията на нейното законодателство в дружество под действието на нейното право изисква ликвидация на първото дружество.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Kehl — Германия) — Наказателно производство срещу I

(Дело C-195/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Транспорт — Свидетелство за управление — Директива 2006/126/ЕО — Член 2, параграф 1 — Взаилно признаване на свидетелствата за управление — Понятие за свидетелство за управление — Удостоверение за положен изпит за свидетелство за управление (certificat d'examen du permis de conduire (CEPC), което дава право на притежателя си да управлява моторно превозно средство на територията на издалата го държава членка преди връчването на окончателното свидетелство за управление — Положение, при което притежателят на CEPC управлява превозно средство в друга държава членка — Задължение за признаване на CEPC — Санкции, наложени на притежателя на CEPC за управлението на превозно средство извън територията на държавата членка, издала посоченото CEPC — Пропорционалност)

(2017/C 437/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Kehl

Страна в главното производство

I

в присъствието на: Staatsanwaltschaft Offenburg

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства, както и членове 18 ДФЕС, 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, по силата на която посочената държава членка може да откаже да признае удостоверение, издадено в друга държава членка, което потвърждава съществуването на право на управление на неговия притежател, когато удостоверението не отговаря на изискванията на предвидения в директивата образец на свидетелство за управление, дори когато притежателят на удостоверението е изпълнил наложените от посочената директива условия за издаването на свидетелство за управление.

- 2) Член 2, параграф 1 от Директива 2006/126, както и членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държава членка да наложи санкция на лице, което, макар да е изпълнило предвидените в тази директива условия за издаването на свидетелство за управление, управлява моторно превозно средство на нейна територия, без да притежава свидетелство за управление в съответствие с изискванията на предвидения в посочената директива образец на свидетелство за управление, и което до издаване на такова свидетелство за управление от друга държава членка може да докаже съществуването на своето право на управление, придобито в посочената друга държава членка, само посредством издадено от нея временно удостоверение, при условие че тази санкция не е непропорционална в сравнение с тежестта на разглежданото деяние. При преценката на сериозността на извършеното от съответното лице нарушение и на тежестта на санкцията, която следва да му се наложи, запитващата юрисдикция следва да вземе предвид като евентуално смекчаващо обстоятелство факта, че съответното лице е придобило в друга държава членка право на управление, удостоверено от наличието на издадено от посочената друга държава членка удостоверение, което преди изтичането на неговия срок на валидност по правило ще бъде заменено по искане на заинтересованото лице със свидетелство за управление в съответствие с изискванията на предвидения в Директива 2006/126 образец на свидетелство за управление. В рамките на своя анализ посочената юрисдикция трябва да разгледа и въпроса в каква степен съответното лице е представлявало реална опасност за пътната безопасност на нейната територия в конкретния случай.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri**

(Дело C-201/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Член 27 — Способ за защита — Обхват на съдебния контрол — Член 29 — Срок за осъществяване на прехвърлянето — Неосъществяване на прехвърлянето в определения срок — Задължения на компетентната държава членка — Прелинаване на компетентност — Изискване за решение на компетентната държава членка)

(2017/C 437/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri

в присъствието на: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Диспозитив

- 1) Член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че ако не се извърши прехвърляне в шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент, компетентността автоматично прелинава към молещата държава членка, без да е необходимо компетентната държава членка да отхвърли задължението си за поемане на отговорност или за обратно приемане на засегнатото лице.